

Tämä on rinnakkaistallenne.

Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat *saattavat poiketa* alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Hoppu, Petri

Julkaisun nimi: Mies tanssii

Julkaisuvuosi: 2017

Versio: Julkaistu versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Hoppu, P. (2017). Mies tanssii. *Kansanmusiikki*, (3), 42-43.

**”Tulin tässä valvomaan järjestystä, ettei täällä hurrata turhia.” Näin toteaa isokokoinen järjestyksenvalvoja takanani ja naurahtaa vielä makeasti, kun etsin istumapaikkaa Lapuan pesäpallostadionin katso-
mosta. En ole ainoa, jota Suomen ensimmäiset miestanssipidot tai oikeammin Mies-tanssipidot kiinnostavat. Esityksen alkuun mennessä lähes koko katsomo on täynnä, eli paikalla on tuhatkunta ihmistä odottamassa aivan uutta elämystä.**

Yleisö ei vaikuta sellaiselta, jonka olettaisi olevan tanssista tai kansantanssista kiinnostunut, vaan se edustaa hyvin kirjavaa ja eri-ikäistä joukkoa, vaikkakin yleisvaikutelma antaa olettaa suurimman osan olevan paikallisia tai ainakin pohjalaisia. Esiintyjät puolestaan edustavat niin paikallista kuin kansainvälistäkin miesvoimaa. Jotain uutta on todellakin tiedossa.

En innostunut, kun kuulin ensimmäisen kerran miestanssipitoja suunniteltavan Suomeen ja Lapualle. Pikemminkin olin yllättynyt jaskeptinenajatuksen suhteen. Tiesin kyllä Virossa useampaankin kertaan toteutetusta miestanssitapahtumasta, jonka taustalla on sikäläinen vahva kansantanssiharrastuksen perinne. Myös virolaisen kansantanssikaanonin monet miestentanssit vaikuttavat siihen, että kansantanssia ei siellä nähdä pelkästään paritanssina, eikä sillä ole voimakasta feminiinistä leimaa, jollainen kansantanssiin Suomessa usein liitetään. Virolainen esikuvana oli selkeästi Lapuan miestanssipitojen taustalla, sillä eteläisen naapurin vastaisia tapahtumia on järjestetty Rakveressa, Lapuan ystäväkaupungissa. Olikohan nyt kuitenkin vähän innostuttu liikaa ja oltai-siinko haukkaamassa turhan isoa palaa?

Vähitellen kun tietoa miestanssidoista alkoi tulla enemmän, käsitykseni alkoi muuttua. Kyse ei olisi millään tavoin perinteisestä kansantanssitapahtumasta vaan todellisesta miehisestä tanssi-ilottelusta, jossa tanssityyliä raja-aidat murtuisivat. Kesän lähestyessä tulinkin vakuuttuneeksi siitä, että tämä olisi jotain, mikä pitäisi

kokea. Toki myös tekijäjoukko oli sellainen, jolta oli näyttöjä pitkältä aikaa, joten mitään puolivillaista tuskin päästettäisiin läpi. **Ari Numminen, Timo Saari, Jukka Haapalainen ja Heikki Salo** edustavat alojensa huippua, ja oli huikea ajatella, mitä näin eritaustaiset raudanlujat ammattilaiset saisivatkaan aikaan.

Mikään helppo urakka Mies-tanssipidot ei kuitenkaan ollut tekijöilleen. Vaatii todellista rohkeutta tuoda tällainen tapahtuma keskelle syvintä Lakeutta. Vaikka pohjalainen mies tanssii ja on tanssinut vuosisatojen ajan, ei tanssin asema esittävänä taiteena ole välttämättä itsestään selvä täällä kuten ei oikeastaan juuri missään Suomessa suurimpien kaupunkien ulkopuolella. Ei etenkään, kun esiintyjinä olisi pelkkiä miehiä.

Kaikki eivät hurranneet etukäteen miestanssidoille Lapualla, mutta toisaalta tapahtumalla oli myös esimerkiksi Etelä-Pohjanmaan nuorisoseuran kaltaisia kannattajia ja tukijoita, jotka tekivät arvokasta työtä sen eteen pitkän aikaa ennen tapahtuman alkua. Kun suuri päivä koitti, sekä esiintyjien että talkoolaisten työpanos tuli upeasti näkyviin, ja se oli jotain, josta Pohjanmaalla saa röyhistelää rintaansa pitkän aikaa.

Esitys alkaa vanhemman miehen ja nuoren pojan kävellessä stadionille vetolaukkua vetäen. Vahvaa symboliikkaa ja samalla hyväätahtoista huumoria sisältävä duetto toimii johdantona miehiselle tarinalle, joka vähitellen alkaa virittyä tunnelmaansa. Kohta areenalle saapuu traktori, jonka peräkärystä hyppää joukko

Mies-tanssipidot. Lapuan pesäpallostadion 5.8.2017. Ari Numminen (pääkoreografi), Timo Saari (apulaiskoreografi), Heikki Salo (tunnuskappaleen ”Mies” säveltäjä, muusikko), Jukka Haapalainen (tapahtuman suojelija, tanssija).

”työmiehiä” keltaisissa huomioliiveissään. Tanssi muuttuu intensiivisemmäksi ja vauhdikkaammaksi, kunnes ”työmiehet” poistuvat ja uusi yllätys odottaa: joukko keski-ikäisiä miehiä tutu-hameissa, valkoisissa trikoissa ja ylävartalot paljaina liihottaa balleriinoina paikalle.

Koko esitys onkin täynnä mitä ihmeellisimpiä käänteitä. Jukka Haapalainen tulee paikalle Etelä-Pohjanmaan kansallispuvussa ja kohta hänen lanteensa heiluu varmaan tapaan hänen kisaillessaan yhdessä afrikkalaistaustaisen tanssijan kanssa. Välillä areenalla lentää pesäpallo, välillä taas heilahtaa Timo Jutilan jääkiekkomaila. Heinäseipäitä, suunnistajia, afrikkalaisrumpuja, härkätanssia... Intensiiteetti ei laske missään vaiheessa. Lopulta paikalla saapuvat myös virolaiset tuomaan tervehdyksen tanssidoista Suomenlahden eteläpuolelta. Jälleen kerran tunnelma vaihtuu, kun toista sataa kansallispukuista miestä liikkuu geometrisesti täsmällisissä kuvioissa ilmaisten vahvaa miehistä uhoa niin tanssien kuin laulaenkin.

Miestanssipidot oli mahdollisuus, joka kävi toteen. Vaikka tanssijoita ei ollut se 1917, jota alun perin mainostettiin, se ei vähennä tapahtuman merkitystä vähäkään. Itse asiassa lähes kahden tuhannen esiintyjän mahdollistaminen pesäpallostadi-

onille olisi ollut jokseenkin haastavaa, eikä liikkuminen siellä olisi ollut enää mitenkään nauttivaa tanssijoiden tai katsojien kannalta. Nyt mukana oli satoja miehiä, joista muutamat tulivat mukaan aivan viimeisinä päivinä. Joukossa oli Haapalaisen ja **Joonas Luomalan** kaltaisia ammattilaisia ja toisaalta ensimmäistä kertaa elämässään tanssia esittäviä harrastajia. Tekijöiden ammattitaitoa kuvastaakin juuri se, että esityksessä tämä moninaisuus käännettiin vahvuudeksi, ja se loi osaltaan spehtaakkelille sen omaperäisen ja ainutlaatuisen tunnelman. Esiintymisareenalla kaikki olivat tasa-arvoisia. Kaikki olivat tähtiä.

Jääkö Mies-tanssipidot ainutkertaiseksi tapahtumaksi Suomessa vai nähdäänkö tulevaisuudessa vastaavia tempauksia? Tekijöille tämä oli valtava urakka, ja voin kuvitella, ettei voimia riitä tällä hetkellä kovinkaan paljon tulevaisuuden miettimiselle. Lisäksi on epätodennäköisestä, että tällaista esitystä toteutettaisiin uudelleen täysin samalla konseptilla. Ainutkertaisuus oli sen vahvuus, joten sen kehitelmät tai kopiot saattaisivat lässähtää Hollywood-elokuvien jatko-osien tapaan. Sen sijaan ajatuksen miesten tanssipidoista toivoisi säilyvän jossain muodossa. Tapahtuuko se seuraavalla kerralla taas Lapualla vai jossain muualla päin Suomea, jää nähtäväksi. Elämme toivossa, että voimme kokea uuden miesvoimaa uhkuvan tanssielämyksen uudella ja yllättävällä tavalla. Aivan kuten nytkin tapahtui.

Loppuhuipennus lähestyy. Miehiä virtaa stadionille koko ajan lisää. Monenkirjavissa asuissa liikkuvat esiintyjät heittäytyvät tanssin virran vietäviksi. Joonas nostattaa tunnelmaa rivistöjenedessä, ja koko Lapua raikaa. Yleisö hullaantuu. Mikä elämys! Mikä tanssiteko! Tätä täytyy saada lisää! ■

